

τοῦ δάσους, ὅπου εὕρισκετο φωλεὰ λιοπάρδων γνωστὴ εἰς αὐτόν. Καί ὅτε ἤλθομεν ὁ ἀρχηγὸς ἐσήμανε τὴν ἐφοδὸν ἀνακράζας δις· Γάγ, Γάγ! ἧ ἔστι μεθερμηνευόμενον προσευχὴ. Ὅλοι εἶχουμεν καρβίνας καὶ ἐγχειρίδια. Καὶ ἐγὼ μὲν ἐπλήρωσα διὰ τῆς καρβίνας μου τὴν κεφαλὴν τοῦ

ἀρρέηνος παραφυλάσσοντος ἐπὶ δένδρου ἐνῶ ἤτοιμάζετο νὰ πέσῃ κατ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἐφόνευσα· ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἐφόνευσε δι' ἐγχειριδίου τὸν θῆλυν. Μετὰ ταῦτα συναλάβομεν τὰ δύο μικρά, ἐνῶ ἐκάθηντο τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου. ▯

Εἰκοστέσιον.

ΕΜΠΟΡΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ.

(Συνέχ. ἴδε φυλλ. 238, 239 καὶ 240.)

—ooo—

Ἡ νέα αὐτῆ οἰκονόμος ἦτο κάτισχνος καὶ ξηρά, πανουργὸς καὶ ἰδιοσταλὴς· καὶ διὰ νὰ ἐμεταλλεύσῃ εὐστοχώτερον τὸν Ἄλλου ἐδείκνυε μέγαν ζῆλον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων του. Διὰ τοῦτο ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐφοῦετο τὴν συνδιαλλαγὴν τῆς Μαρίας μετὰ τοῦ πατρὸς της. Καθυπέταξε διὰ τοῦ φόβου εἰς τὰς ὀρέξεις της ὅλους τοὺς ὑπηρέτας, καὶ αὐξάνουσα τὴν αὐστηρότητα τῶν προσταγῶν τοῦ οἰκοδεσπότη, ἀπηγόρευσε τὸ νὰ δεχθῶσιν ἐπιστολὴν τῆς Μαρίας, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψωσι ποτε εἰς αὐτὴν νὰ πατήσῃ εἰς τὴν πατρικὴν της αἰκίαν. Ἐνὶ λόγῳ ὠκαθόουκα περὶ τὸν Ἄλλου τείχος, τὸ ὅποιον δὲν κατώρθωτε νὰ ὑπερπηδῆσῃ ἡ Μαρία, καὶ συκοφαντοῦσα τὴν κόρην ὡς ἀτίμως διάγουσαν, παρώξυνεν ἔτι μᾶλλον τὸν πατέρα. Μόλις ἤκουε τὴν θύραν κρουσμένην, καὶ προκύπτουσα ἀπὸ τοῦ παραθύρου, κατέβαινε μετὰ σπουδῆς καὶ ἀπεδίωκε τὴν ταλαίπωρον Μαρίαν μετὰ τοιαύτην μανίαν καὶ τοιαύτας ὕβρεις, ὅποιαις αὐδ' ὁ ἐξηγριωμένος πατὴρ δὲν ἤθελε μεταχειρισθῆ.

Ταῦτα πάντα ἐπὶ τοσοῦτον ἀπειθήσαν τὴν Μαρίαν, ὥστε μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐπανεβήσασα ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς της, ὅπου ἐφέρεθ' ὑπὲρ ποτε τραχύτερα πρὸς αὐτὴν ἡ οἰκονόμος, ἐνηγκαλίσθη τὸ τέκνον της, τὸ ἐφίλησε πολλάκις, καὶ ἀπερᾶσσε νὰ μὴ ἐκτεθῆ πλέον εἰς τοιαύτην ταπεινώσειν. Τὰ τραφερά δάκτυλα τοῦ βρέφους, πλανώμενα τότε εἰς τὸ πρόσωπον τῆς μητρὸς καὶ τὰς δεδακρυμαίννας παρειὰς της, ἐπανεφέραν τὸ μειδίσμα εἰς τὰ χεῖλη της. Καθ' ἐκάστην ὅμως ἡ ἀδυσώπητος ἔνδειξ, συνέστελλεν ἔτι μᾶλλον τὸν κύκλον ἐντος τοῦ ὁποίου ἐμελλον οἱ ταλαίπωροι ἐκεῖνοι νὰ καταστραφῶσι. Καὶ πρῶτον μὲν ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτήσωσι τὴν ἔδραν τὴν ὅποιαν εἶχον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ὅπου τσακίς προσηυχῆθησαν καὶ οἱ δύο ἑμοῦ, καὶ ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὸ κάτω μέρος ὅπου συρρέει ὁ ὄχλος· δεῖτερον δὲ κατέλυσαν εἰς οἶκον ταπεινώτερον, κατήργησαν τὸ τσαῖον καὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ ἐστερήθησαν καὶ αὐτῆς τῆς ἐσπερινῆς ἀναγιώσεως, διότι, γὰρ οἰκονομίας, δὲν ἦν ἔκπτον φῶς· καὶ ταῦτα, ἐνῶ ὁ ἰατρός ἀπῆται σημαντικὴν ἀμοιβὴν διὰ τὰς ἐπισκέψεις του. Ἐλάθον λοιπὸν ἔτι γιλίας διακοσίας δραχμὰς ἐκ τοῦ μικροῦ κεφαλαίου των, τὸ ὅποιον ἤλαττοῦτο καθ' ἐκάστην ἀνεπνευσθῆτος, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου πατώματος ἀνέβησαν εἰς τὸ τρίτον, σκοτεινότερον, μεγαλύτερον καὶ ὀλιγώτερον ὑγιές. Ἐν τοσούτοις